

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In lib. ne vivi quidem posse suaviter secundum Epicuri decreta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

φίκιον (ait enim utrumq; scribi) refert. Sed & Zezai in Lyco-
phronem proxime initium φίκιον ὄπε nominat. lo. Regius in-
terpres legit φίκιον, ut apparet. habet enim Phiceum. Iā quod
ego scripsi τὸ μοσιάν ἀλώτερον, habebat liber noster τελευτή-
av. codex scriptus per i habebat, τελευτήav. Ceterum ego Pau-
sanias Baoticis & Stephani etiam suffragio literario fatus, vo-
cem correxi. Fit huius vulpis etiam mentio in fine Metamorph.
Antonini Liberalis nostrarum.

84. II. Sisypho genitum fuisse?*] εἰς Σίψυφον. εἰς non
habet scriptus. Notum est Vysssem creditū Sisypho fuisse satū.
& apud Ouid. Ajax ei in certamine de armis hoc exprobat,

— quid sanguine natus

Sisyphio furtisq; & fraude similimus illi?

Ceterum versu huius paginae quinto & mendum est ad φῶντας,
& vt eruditis puto constare, mutilatus non paucis versibus lo-
cus. Sed & liber sine atq; etiam nisi erro, maiore sui parte cur-
tatus est. Sub finem κοένδιον ὄμηρον quin sit virtuosum, nescio
an fas sit dubitare. nisi quis hoc adfirmet, inter tam multas ur-
bes et Corinthiū Homerofuisse patriam adsignatam, ego δύναμαι
legerē: aut Οὐνεκόνδη. nā accipio de Glauco, qui cum Diomede
arma plus satis stolidē permutauit. Iliad. 2. 152. quē Corinthiū
dici non est absurdim. qui non credit, locum totum perpendat,
& Dionis vita à Plutarcho scripta initium legat.

IN LIB. NE VIVI QVIDEM posse suauiter secundum Epicu- ri decreta.

84. 28. Fraudem imperitis facere.] rectius, in fraudem im-
peritos inducere. ἀποκρίσεις τὸς ἀποτέλεσμας. Vide ne legendum sit
παραχρήσει, quae vox fallere significat & decipere, quod isti
verborum captatores solent, itaq; in fraudem illicere: non a-
maliri. quod(nimirum) sonat ἀποκρίσεις. ramet si & hoc potest
vtcunque tolerari. Ferronus: ab instituto reuocari. nescio quid
secutus.

85.10. Rependit mercedem.] ἀποτίνει legendum. Sic enim loquimur, non ἀποτίνει. Videtur autem hoc dicere, Epicureum & Meteororum ab Heraclite male acceptos fuisse, iniurias Homero & aliis poetis factas ab iis vlciscente. Nam alibi monimus poetarum fuisse contemtores Epicureos. Sed illa præcedentia φῶτρος γὰρ, &c. sunt mutilata & deprauata.

Nāo αὔτε σκοτεῖ δλαλον.] alludit ad Odys. x. 6. & paulo post ad Phæacum professionem. Odys. 8. 246.

85.38. Sua vita depellere.] Paulo antē duo hac εἰτε & ξεῖται καθίσουσι ostendunt deprauatum esse locum, & personā excidisse. Ceterum pro ἐξέλασσαι repono audacter ἐξελάσσαι. Nam (nisi admodum cæcilio) hoc sibi vult Aristodemus, nimis esse audacem conatum rectâ suauem vitam velle eripere, eaqz depellere eos, qui in voluptate finem bonorum collocent. debuis se potius per cuniculos tentari, ostendiq; primum eos honeste nō vivere: ita alterum huins futurum consequens.

86.27. Dolori *neque.] ποδὸς λαβεῖν δλαγηδῶν. verba hac mendosa aut manca sunt, aut vtrung, hoc dicere voluit, dolorem non vni tantum particule corporis, vt pedi Philocæta, leuiter insidere; sed alter radices agere. Nota est Philocæta historia, ac (vt apparet) ad Aeschylus versus aliquos respicitur. De medicis herbas semine Plinius. lib. 18. c. 16.

87.20. Finem bonorū in animū.] μελαφέρεσι τῆς τέλεως. Hec quoq; verba non sunt integra. Ε τέλεως si scripsit Plutarchus, concise dixit, eos partē voluptatis meliorem (est. n. δόν τέλος, si ipsis credas, vt suspicer τὸ τέλος esse legendum) in animā trāsferre Pro ἐκείνῳ ήμᾶς, ausim fere σβοσιone certare scriptū ab autore esse, ὡς εἰκῇ νομᾶς: & pro ἐξοίλας, δὲ ἔξοίλας. Alludit autem ad Telemachi verba, equum à Menelao sibi dено datū recusantis, quod Ithaca pratis & pascui careret, neg, equis esset idonea. Odys. 8. 601. & ex eo Horatius ad Mæcenatem epistol. 7. libro prim. mox, κατὰ φύσιν ἔπι χρέοιον, lege κατὰ φύσιν, εἰ πηγεῖτον. Paucis post versibus διέδω σεμνότερό π.

QQ. 5 forte

forte esse. nam oīedū ita potest stare, vt ineptissima sit vocum ac manca connexio. Sed pro ἔργον σιαλύδεται restituere ἔργον σιαχυδεται non dubitauerim. Quis enim nescit vina difundi, & tempore meliora fieri, ἔργον σιωνδύνονται, & illam faciūt etiam literis memoratam ἔγγραφη conciliante?

88.16. Eluuiem quasi quandam. Ἰεκκλύσματα. Sic & Aldus: non, vt noſter, ἐκκλύσματα. que vox, puto, nihil significat. Qua sequuntur, obscurasunt. ἐμμέτει pro infinitiuo ἐμμένει legendum, vt responderet τῷ οὐσιοτεται. restitui etia οὐσιοτεται quod ipsum quoq; Aldus habet.

88.32. Carneadem subsannat. Κορνίας αλώ. Quis Cornades iſte fuerit, nondum compéri. niſi fortasse ſic mendocē legitur, vt iſ Carneades ſit, ad quem ſe relicto Epicuro Metrodorus Stratonicus contulit, vt ſcribit Diogenes. id quidem ſecutus in vertendo ſum, vt probabile. Quod autem paulo pōst εὐσάθεται, mox εὐτάθεται legitur: quanquam hoc utrung habere locum potest, mallem tamen vnam eſſe vocem, eamq; εὐσάθεται. Nam Metrodorus ſummum bonum firma corporis affectione, huiusq; definiuit explorata ſpe, vt Tullius aliquoties oſtendit. & vt maſlin, accedit quod mox εὐσάθεται rurſus aperte hoc ſenſu ponitur. Βεβαολατιν ἔχει τοῖς) Legendum ἔχει: non enim hoc ipſe affirmat, ſed Metrodori ſententiam exponit.

89.13. Iactationibus obnoxia. Τὸν φυλάττεσι. vox huic loco parum commoda. malim πνάττεσι, aut ταράττεσι. Agathobulum videtur dicere, qui Diogeni & Suidae Aristobulus dicitur, frater Epicuri. eumque nominat ipſe in lib. de λάθε Σιώσας. Aechyli locus qui adducitur, ſane corrupuerat, ὡδεῖνα τῇ πόλει. Eum ego ex Suppliçib⁹ poeta corrixi. Occurrit etiam alibi & ἀ. συμποσ. γ' Quod autem adiicit Plutarchus καὶ γαλύνει, videtur (ſi modo nihil deceſſit) in hanc ſententiam dici: Suspecta etiam tranquillitas eſt prudenti nauſa. Non enim ſidit, ſed etiam cum ſudum eſt, tempeſtatem ſubiegiugruere poſſe nouit. Sic Virgilianus ille gubernator, ſe cœli toties

toties deceptum fraude sereni meminerat. V. Aeneid.

90.4. Tot calamitatibus.] Viden' legisse nos, τὸ τῆς σαρκὸς ἔπινγον, hoc & sensus requirit, & habet Aldus. Corrector autem iste ὅπίνερον vel intulit, vel tolerauit ridicule. Max Conuentum.] vitiose legebatur περισσωμένος, itaq; legi, idq; reponendum, περισσωμένος. Quod autem in Euripideo versu σάρκα προ σαρκὶ reposui, ex libro περὶ οὐλεσοισθέτων ζητησεῖ-
οι feci. ή περισσωμένον.] mutila videntur.

90.16. Quo se Epicurus.] εὐχέργυλος, οὐδὲ αὐτὸς Εὐχέργυλος. Neg₃ cohoret relatiū cum antecedentib. & εὐχέργυλος quid reis sit, non reperio: neq; loci in mari, aut promontoriū nomen es se puto? itaq; amplius. Post. 16. Quod sibi ita euenerit.] Locus est mutulus, & pro τέτων vel τετράντα vel τέτο, omnino scriben-
dum fuit.

91.16. Finis non est fuga mali.] legi δέ τι φύσει φυγὴ καὶ
τέλος. sic omnino requirit sententia. vox φυγὴ abest à codice
Aldino, in nostro ante κομφοτέροις posita erat, sed in suum lo-
cum reiecta sententiam condit.

94.24. Vulgo receptas.] παρὰ τὰς νενὰς οὐδέξας. νοινὰς le-
go, receptas vulgo qualis erat tum de manibus, Cerbero, &c. &
hodie apud multos est de spectris, animarum post mortem appa-
ritionibus. & δένοντες non est integrum. μὴ inserto legit in-
terpres. sequentia sunt manca, ibi ὅπινερον εἰπών, nisi εἰπεν le-
gas & parenthesis sint ea quae ex Epicuro citantur.

93.25. Iucundam corporis affectionem.] δὲ σαρκὸς καὶ
σαρκὸς. aut abundat ὅπι σαρκὸς, aut aliquid detritum est de
hoc loco. prius verum puto esse: cumq; abbreviate scriptum esset
δὲ σαρκὸς, aliquem integra alleuisse, & ea recepta ab oscitan-
te librario fuisse.

94.14. Sola anima sentiente.] legendum est, ἀπαντεις οὐ
ἐν μόνῳ male erat hic locus inter punctus, & apud Aldum quoq;
νομῷ legebatur. Non omnino integravidentur, quae proxime
sequuntur ac præcedunt, sed hiulca sensu tamen non obscurato.
ibid.

ibid. 19. Eheu, mali.] È tyranno sunt Sophoclei versus. Sed paulo post nomine autoris expresso alijs citantur, qui sunt depravatisimi.

95.18. Dioptrica.) Nescio quid factum est, ut dioptica imprimeretur, nam certe vox haec nihil est. Quid sit dioptra, ne te ad Suidam ablegem. & alios: norunt omnes rerum geometricarum tirones. & si hoc titulo librum scripsit Euclides, appareat eum scripsisse geodesiam, quam vocat practicam geometriam. id est, de usu eorum instrumentorum, quibus cum radij aut emisi aut recepti ab oculo certa sunt ratione per sua perspicilla obseruati, omnis generis dimensionum ratiocinationes inde certissima scientia absoluuntur. Tales sunt dioptræ quadratum, astrolabiorum, &c. Sin aliter est, omnia autem etiologica legendum erit. ego autem ergo malo.

96.2. Apollodotus.] vitio librarij est Apollodorus. cum in priore editione sit Apollodotus expressus. Cum enim esset in Graeco Απολλόδοτος, mutare nolui. indicato tamen apud Athenaeum libro X. δειπνοσοφ. & Laertium in Pythagora Απολλόδωρος legi. & Athenaeus habet Κλεύδης, εφ' φυλεύλω. Laertius Κέντεφ οτφ κλεύλω. In Graecis epigrammatis κλείτω habetur ubi que adduntur, ipse legas consulo. De triangulo vide 1.47. Euclid. De corona Vitruvium 9.3. de parabola, in Conicis. aliquando post καὶ ναεραστιζουειν.] malim, & credo scriptum fuisse ναερασταζουειν.

98.16. Sed quæ cara Ioui.] ὥστα δὲ μὲν versus Pindari, ridicule in βοῶν περιπλοέοντα depravati facile corriguntur ex prima Oda Pythiorum. aliquanto post, καθοւωαχθεις τὸς τὸν ἔτερον, sensus videtur βαρύτερον extritum requirere.

100.20. Ex astu in Perseum.] εἰς ἀστεράλλακτον. Sic est in Graeco. Ego ex ipso Plutarcho castigo idem hoc prope finem Libri in Colotem referente, εἰς ἀστεράλλακτον Πέρσαι καλέσω.

101.24. Consiliis nostris.] Tria sunt oracula, alibi etiam relata, in Epaminondam, Marcellum, & Lycurgum,

103.ii. Vt eavslus.] ἀρετησάνευον sensus requirit, non χειρομενον. & pro τών καλών περιέχειν, credo πινακαλίων περιέχειν est scribendum. In superioribus multa sunt vitiata, vt εὐλογον, χαράς. Et σὺ δέ ποιησάνει τύχην, quid hic fortuna? Λιγότερον. locus videretur mutilatus. Sed omnia perseguiri non placet. Verius autem τοι πάντες παύσαντο paulo ante positus, non est ex eodem perpetitus loco, quo prior. puto esse Herculis verba. mox ἀλλὰ τοῦ διηγένεα, lego εἰν πρότι.

103.14. Liberare Athenas.] scribendum Θήβας, ex historia, Thebas. Αὐτῶν liquido falsum est. Plutarchus in Pelopida, & de genio Socratis vexauit quidē Athenienses quoque semi-tyrannus Archias Antipatri crudelitatis administer, de quo idē in Demosthenē sed non puto cum hoc pertinere. Porro suspectius est mihi (neg, puto, iniuria) locus iste: ἀλλὰ τοῦ διηγένεα. Veniuntur Cerere.] alludit ad Iliad. ε. 341. inuerso sensu.

105.13. Omnes res negligere.] οὐδέν δέποτε, non οὐδέν τε compendium librarius non fuit affectus. Paulus post αὐτοῦ διαιτησι. 106.2. Hyrcanos aut Scythas.] περὶ Τερεβίνθης. Hyrcanos pisces non bene concoquo. neque mihi veri simile fit, hec de saltamentis Caspiis mentionem inicii. pro ιχθύες scriptum suisse suspicor ή στύδως, aut aliquid tale.

106.15. Ego autem contradico.] τοῦ λέγοντος μηδέπεντος. Hoc μηδέπεντος stare vix potest, cum statim contra Epicuri sententia disputet, neg, eius verbis loquatur. Et paulo ante μὴ παρατείνειν, μὴ sententiae refragatur. pro τοις προτερον τοιούτοις quin sit scribendum, ne dubitandum quidē dico: & pro οὐτε νη. Nam η τέλοι fecisse arbitror, vt prior syllaba repeteretur, affini προ ταξιμata. mox εἰ δὲ τέλοι ἀδύνατον. mallem δυνατὸν. reliqua è versione nostra potest intelligi ut putarim legenda.

107.14. Scripsit in amatoriis poeta.] εἰ τοῖς ἐρωτικοῖς ὥστε putos scribendum fuisse, ὡς εἰ τοῖς ἐρωτικοῖς. Neque enim hoc vult scilicet, ad rem venereā omnes excitari sacrificiis. Sed sicut res venerea etiam senū animos recreat: ita quos quis homines sacrificiis

criticiis animari. γενū dissolute, metri causa. Pro ἀλεκτίς lege
ἀλετρίς, qua voce molitricem significari, vel ex Homero patet,
Odyss. v. 105.

Φίμων δὲ εἰς οἴκοιο γυνὴ πεσέντεν αλετρίς.

Vide Eustathium ibi, & in Odyss. i. ad versum 104. in sequentib.
ὥστε τερπόν δοχῆς. & αὐτῷ suspecta forte τερπόν. Et illud ἀ-
διπεῖον, quo hostiam significat, prauū esse videri potest, ἀγέντον
ab autore fuisse scriptum. Videtur locus è poeta aliquo sumitus.
& δεοὶ pro δεοῖς legendum. & ante ἑτεροι πεζότοις, aliquid
deest. & ταῦται δεῶν δάξεις σωμάτεις, virtuosum.

108.30. Magnus in cœlo Iupiter.] Ζεὺς πλεύν ἀρμα
ἐλαύνων. hec verba post Πίνδαρο demum inserta erant, libra-
rij errore locus nobilis est. & ex Phaedro Platonis à Iustino Mar-
tyre alijs adducuntur. extat atq; pagina eius libri quarta. Pinda-
ricus autem est Apollo ille Ιδαῖος ἀγανώλαος, etiam supra in
libro de oraculis desitis. mox δεοφιλῆ μὴ ἔναι.] sententiam secu-
tis μὴ adicies. paulo infra. καὶ λόγων ἀλλων ὅτας ἐχόντων.] nescio
an ἔχει Gracis sit arbitrari, forte ὅτας ἔχειν νομίζεντον. Sed
tamen paulo post iterū est, οἱ δὲ ἀλλων ἔχοντες, aliter τείνentes
in Hermogenis de Diis sententia. vbi pro θεοῖσον καλύπτει, malle
κολέσσοιν. et si sic legitur rursus 321. ad ultimum trientem pagi-
na. Porro ista, καί τοι νέος μὲν εὐτεσθών, videntur Lambici sena-
rij esse, leviter mutati. & hexameter est, Odyss. e. 410.

Ἐκβασις ἡ τη φάνεθ ἀλητὸς πολιοῖ θύγαλε.

pro ἡμᾶς lego ὑμᾶς.

Φοβηθεόμεθα τὸ λόγιον.] quod nā? In Empedocleo malle λεῖ
τερὸς θεὸς, quam πας. mox εἰς γάρ αὐτὸν, lego καὶ γάρ αὐτὸν
sententia. Sed sunt plura qua virtuosa appareat esse, præsertim
sub finem huius libri, quam ut annotare omnia libeat.

112. Dolium Danaidum.] εἰς τὸν ἀτέντον. videtur ad do-
lium Danaes alludere, ad inane (inquam) illud lymphæ dolium
fundo pereuntis imo: in quod aquam tamen ingerere quam pla-
ne ipsi in nihilum redigi homines mallent. Ergo si recte legitur,

a. hic

a hic ponitur ut in ἀξυλος. Supra simile de hoc ipso dolio mendum castigare memini: nisi ellipsis dicere est ciuilis.

113. 19. Intrantem firmo.] Locus est Homeri Iliad.

et 515. Post medium pagina τοις δὲ γραμμασιν τελεσθαι: γραμμα
nisi legas, nullus erit sensus. & in fine pagina βλαπτούε-
rīs, non βλάπτομέννετο scribere. Libris inīs an non defit, considera-

IN LIBRVM DE DICTO

Λέθε Ειώσεως.

116. 1. Emungere.] Εγενετοποίησεν scriptus ἐναμύτιεδω,
& Ερύξιος pro Ερύξιδος. Sed male. Qui autem hic Philoxe-
nus Ερύξιδος dicitur, is apud Athenaeum, in scripto Comitis
Erbacenensis codice elegantissimo eodem modo legitur, cum im-
pressi habeant ἐνεγκόπολος. Apud Aristotele lib. 3. Moral. Eudem.
ἐξενεδος legitur. Suidas Leucadium facit.

ibid. 20. Et fatuo.] καὶ ἀγονήτῳ scriptus ὡς ἀγνόμονοι. idem
λέθε, καὶ φρενίτισσῳ & ἀγνοόμενος σω. quod restitue, ut per-
spicue genuinum pro ὅς τοις.

116. 33. Consideratis.] ἐποκοτῆντα. scriptus ἀπόστολον non pla-
cet. mox. Sivero bonis.] Idem καὶ μηδὲ εἴγε, quod pro εἴτε do-
bet reponi, & ex eodem τοις ἀπότολος. sic enim sermo Gra-
ecus etiam requirit, non τοῖς, atque ita libello sequenti συνοράν-
τας ξενολογεῖν dixit.

117. 10. Sin è vita.] εἰ δὲ ἐν τῇ. Scriptus πάλι. & περὶ οὐδο-
ντων, εἰ οὐδενίς, neutra lectio satis integrā. & pro ταῦτα δεῖται
habet ταῦτα διὰ, quod probō, ut vtrūq; c. mma verbī ἐλλειψία
habeat.

117. 32. Namque æris instar.] In Sophocleo hoc χεισίστην
διαρκέσσα. & ἵματα est in manuscripto. ab eodem abest διὰ σέ-
γος. Confusa autem sunt hæc, neque satis tutum esset coniecta-
ri, loco tantopere mutilato, nisi in libello de gerenda seni repub;
integri exstarent versus.

λάμπας